

Cèlia,
l'estrella
marina

CARMEN GIL
CARMEN QUERALT

Editorial Bambú
és un segell d'Editorial Casals, SA

© Carmen Gil, pel text
© Carmen Queralt, per les il·lustracions
© Editorial Casals, SA
www.editorialbambu.com
www.bambulector.cat

Disseny de la col·lecció:
Estudi Miquel Puig

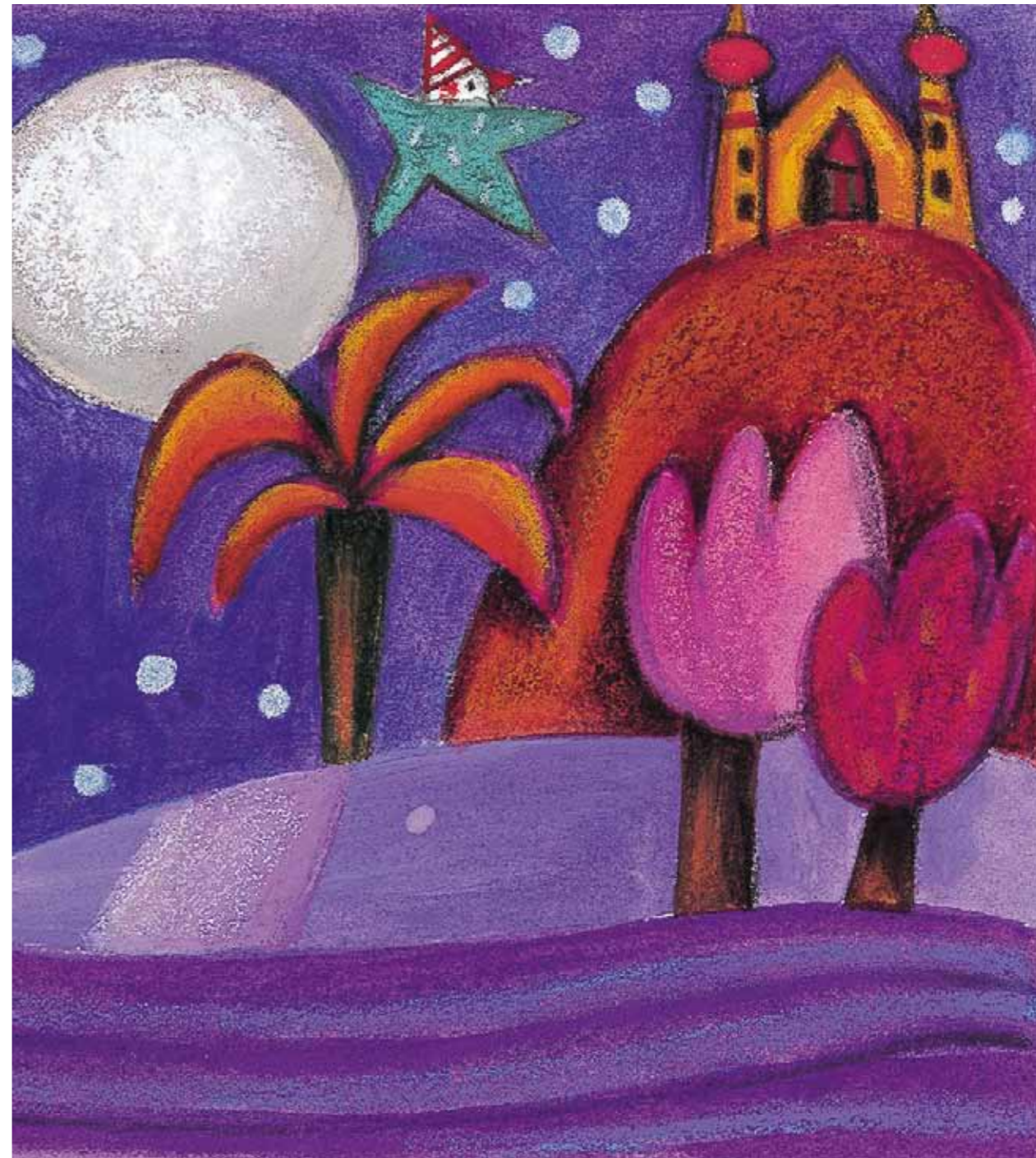
Primera edició a Editorial Bambú:
setembre de 2013
ISBN: 978-84-8343-264-8
Dipòsit legal: B-16220-2013

Printed in Spain
Impress a Índice, SL
Fluvià, 81-87
08019 Barcelona

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 45).

La Cèlia era una estrella petita i somniadora que brillava al mig del firmament. A la Cèlia li encantava passejar al voltant de la Lluna, escoltar històries de països llunyans i rebolcar-se en els núvols. Però el que més li agradava de tot era mirar el mar.

-Ai! -sospirava l'estrella-, com m'agradaria capbussar-me en els seus reflexos de plata, nedar amb els peixos i fer tombarelles a les ones.

Una nit, la Cèlia va agafar el seu farcell i va decidir fer realitat el seu somni.

-Adéu-siau, companyes! -va dir a les altres estrelles-, me'n vaig cap al mar. Però va buscar i buscar i no va aconseguir trobar el camí.

-Ja ho sé. Ho preguntaré al rei Sol. Ell s'adorm cada nit entre els llençols blaus del mar, segur que em podrà ajudar. La Cèlia va trobar el Sol, amb corona al cap i un mantell daurat, que es passejava intranquil pel cel.

-Escolti'm, majestat, podria indicar-me el camí per arribar fins al mar?

-Com goses molestar-me amb ximpleries, estrella insensata? No veus que sóc el rei i estic molt ocupat resolent assumptes d'Estat?

-Però...

-No hi ha peròs que valguin. Si vols parlar amb mi, hauràs de demanar audiència a una de les meves estrelles. No et podré rebre fins d'aquí a dos anys. Tinc l'agenda plena!

